

باب شصت و هشتم

در نهی از تسمیه اشخاص با اسماء مخصوصه بمظهر امر و غیره

حضرت عبدالهء جلّ ثنائه در یکی از الواح میفرمایند قوله العزیز:

"أما تسمیه باسم مبارک یعنی بهاءالله و باسم حضرت اعلی یعنی باب یا نقطه اولی جائز نیست اما اسم عبدالهء گذاشتن جایز است." (مکاتیب جلد سوم صفحه ۲۶۳)

و از جمله اسماء مختصّه خیر النساء است که از قلم اعلی اختصاص باّم^۱ حضرت اعلی و حرم مبارکه نقطه اولی جلّ اسمه الاعزّ الاعلی دارد. جمالقدم جلّ جلاله در کتاب بدیع میفرمایند قوله تعالی:

"یا قوم فاعلموا بانا اصطفینا امّ نقطه الاولى و انّها قد کانت من خیره الاماء لدى العرش مذکورا و حرم اطلاق هذا الاسم على غيرها كذلك رقم من القلم الاعلی فی لوح القضاء الذی کان فی کنائز عصمة ربک محفوظا و انّها لخیر النساء و بعدها تطلق على ضلع النقطة التي ما خرجت عن حصن العصمة و ما مستها ایدی الخائنین^۲ و كذلك کان الامر مقضیا. الیوم خیر النساء امّ نقطه اولی است و حرام شده اطلاق این اسم بر اماءالله و همچنین اذن داده شده اطلاق این اسم بعدها بر ضلع نقطه که در فارس ساکنند و از حصن عصمت ربّانی خارج نشده‌اند و حرمتالله را رعایت نموده و دست خائنین بذیل عصمتش نرسیده. فو نفسی الحقّ اوست بتول عذراء و حرم اعلی و عصمت کبری ان اخدموها یا احبّائی بصدق مبین لانه بقية الله^۳ بینکم ان انتم من العارفين."

^۱ فاطمه خانم صبیّه مرحوم میرزا محمد حسین ابن میرزا عابد امّ حضرت اعلی جلّ اسمه الاعلی است که در سوره ۲۸ قیوم الاسماء تفسیر احسن القصص طرف خطاب الهی واقع و بخطاب "یا امّ الذکر انّ السلام من الربّ علیک" فائز گردید. مشار الیها در اواخر حیات بفضل جمالقدم جلّ جلاله در اوقاتیکه در عتبات مجاور بود بشرف ایمان مفتخر گردید. وفاتش در سال ۱۳۰۰ هجری واقع شد و مدفن حضرتش در عتبات است.

^۲ مقصود خدیجه خانم حرم حضرت اعلی است که صبیّه جناب آقا میرزا علی بن آقا میرزا عابد بودند و در ۱۲۹۹ هجری قمری در شیراز بملکوت ابری صعود فرمودند و از قبل نیز ذکر شد. برای تفصیل بکتاب ایام تسعه مراجعه شود.

^۳ بقية الله: یادگاری خدا